

“ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ”

Η ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

1^η ενότητα

Κεφάλαιο 1

Σκοπός της έρευνας αυτής είναι ο προσδιορισμός των μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια ενός γυρίσματος καθώς και ο τρόπος λειτουργίας του. Δηλαδή, να αναγνωριστεί στο ευρύ κοινό η χρησιμότητα του κάθε μηχανήματος για το γύρισμα και πόσο σημαντική είναι η ύπαρξη τους προκειμένου να υπάρχει αυτό το αποτέλεσμα που πλέον θεωρείται δεδομένο. Τέλος, σκοπός μου είναι ο προσδιορισμός του τρόπου λειτουργίας των μηχανημάτων παρότι περιγράφεται με τεχνολογικούς όρους να είναι όσο πιο εύκολα κατανοητός γίνεται.

Κεφάλαιο 2

Η έρευνα αυτή εξυπηρετεί μία πληθώρα κοινωνικών αναγκών. Συγκεκριμένα, συμβάλει στο να γίνουν γνωστά τα μηχανήματα που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια του γυρίσματος και ο τρόπος λειτουργίας τους. Έτσι, θα βελτιωθεί η αντίληψη του μέσου ανθρώπου γύρω από αυτό το θέμα. Θα διαπιστώσει τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται και κατά συνέπεια θα είναι σε θέση να αντιλαμβάνεται καλύτερα τι ακριβώς βλέπει όταν παρακολουθεί κάποιο πρόγραμμα στη τηλεόραση. Τέλος, θα αποκτήσει βελτιωμένη κριτική σκέψη σχετικά με τον συγκεκριμένο τομέα και θα εκτιμήσει όλη τη δουλειά και τη προσπάθεια που πραγματοποιείται πίσω από κάθε τέτοια διαδικασία.

Κεφάλαιο 3α

Ανάθεση θέματος έρευνας

Μελέτη του θέματος

Συλλογή πληροφοριών

Ταξινόμηση πληροφοριών

Μελέτη πληροφοριών

Καταγραφή εργασίας

Κεφάλαιο 3β

Η τηλεόραση είναι ένα σύστημα τηλεπικοινωνίας που χρησιμεύει στη μετάδοση και λήψη κινούμενων εικόνων και ήχου εξ αποστάσεως. Αποτελεί το κυριότερο και δημοφιλέστερο Μέσο Μαζικής Επικοινωνίας και η χρήση της είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη σε όλο τον κόσμο. Ο όρος καλύπτει ολόκληρο το φάσμα των τεχνικών χαρακτηριστικών και των δραστηριοτήτων που αφορούν τα τηλεοπτικά προγράμματα, καθώς και τη μετάδοσή τους. Συνήθως, λέγοντας "τηλεόραση" εννοούμε τη συσκευή, δηλαδή τον δέκτη, ο οποίος λαμβάνει το (τηλεοπτικό) σήμα που εκπέμπουν οι τηλεοπτικοί σταθμοί σε συγκεκριμένες συχνότητες (ή αλλιώς κανάλια) με την οθόνη που απεικονίζει το αποτέλεσμα της εκπομπής (μετατροπή του σήματος σε εικόνα και ήχο).

Δεν υπάρχουν συγκεκριμένα στοιχεία για την ανακάλυψη της τηλεόρασης. Ωστόσο, το 1929 πραγματοποιήθηκε η επίδειξη ενός πρακτικού συστήματος μεταδόσεων καθώς και λήψεως εικόνας από τον Vladimir Zworykin. Δέκα χρόνια αργότερα ξεκίνησαν οι πρώτες τηλεοπτικές εκπομπές στις Η.Π.Α, ενώ τέλος οι έγχρωμες εκπομπές ξεκίνησαν το 1965. Σήμερα, υπάρχουν περισσότερες από 200 εκατομμύρια συσκευές τηλεόρασης τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική.

Για την τηλεόραση πρέπει να δημιουργηθούν αμφότερα τα σήματα ήχου και εικόνας. Προκειμένου να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, στα γυρίσματα των διαφόρων προγραμμάτων συμμετέχει μία πληθώρα μηχανημάτων.

Εικονολήπτης

Αρχικά, βασικό μηχανήμα είναι ο εικονολήπτης ή αλλιώς κάμερα. Ο εικονολήπτης αποτελείται από τρία μέρη, τον φακό, το σώμα και το σκόπευτρο. Παλαιότερα, οι κάμερες έκαναν μόνο ασπρόμαυρες λήψεις, με την εξέλιξη της τεχνολογίας όμως, είναι δυνατές πλέον και οι έγχρωμες. Έτσι, οι κάμερες ασπρόμαυρων λήψεων διαφέρουν από αυτές των έγχρωμων όσον αφορά τη λειτουργία τους. Ο φακός της συσκευής λήψεως συγκεντρώνει φως και το κατευθύνει στη λυχνία λήψεως μέσα στη συσκευή. Η πλέον κοινή λυχνία λήψεως είναι το vidicon. Η λυχνία λήψεως έχει μία γυάλινη πρόσθια πλάκα. Στο πίσω μέρος της πρόσθιας πλάκας υπάρχει μία επάλειψη που ονομάζεται πλάκα σήματος (signal plate). Πίσω από αυτήν υπάρχει ένα άλλο στρώμα που ονομάζεται στόχος(target). Το φως διαπερνά τη διαφανή πρόσθια πλάκα και την πλάκα σήματος και προσπίπτει στο στόχο. Ο στόχος καλύπτεται με ένα υλικό που άγει ηλεκτρισμό όταν εκτίθεται στο φως. Το φως αναγκάζει τα αρνητικά φορτισμένα ηλεκτρόνια στο στόχο να μετακινηθούν προς την κατεύθυνση της πλάκας σήματος. Ο αριθμός των ηλεκτρονίων που εκπέμπονται είναι ανάλογος με την ποσότητα του φωτός. Καθώς τα ηλεκτρόνια φεύγουν από το στόχο, οι φορτισμένες θετικά επιφάνειες παραμένουν στο πίσω μέρος του στόχου και αντιστοιχούν στην είναι οι

επιφάνειες εξαρτάται από το πόσο φως από την εικόνα έφθασε σε αυτές. Στο άλλο άκρο της λυχνίας λήψεως, ένα ηλεκτρονικό πυροβόλο παράγει μία δέσμη που σαρώνει όλη την επιφάνεια του στόχου. Σαρώνει από τα αριστερά της εικόνας προς τα δεξιά και από την κορυφή προς τα κάτω. Η εικόνα σχηματίζεται από 525 οριζόντιες σαρώσεις, 30 φορές κάθε δευτερόλεπτο. Αυτό είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα του βίντεο που παράγει 30 πλαίσια ανά δευτερόλεπτο. Καθώς η δέσμη σαρώνει, τα αρνητικά φορτισμένα ηλεκτρόνια έλκονται στις θετικά φορτισμένες επιφάνειες. Οι φωτεινότερες (ή περισσότερο θετικές) επιφάνειες στο στόχο ελκύουν τα περισσότερα ηλεκτρόνια. Οι σκοτεινότερες (οι λιγότερο θετικές) επιφάνειες ελκύουν πολύ λίγα. Τα ηλεκτρόνια διαπερνούν το στόχο και προσπίπτουν στην πλάκα ανόδου. Όταν κτυπούν την άνοδο, δημιουργείται ένα ηλεκτρικό ρεύμα. Η τάση του ρεύματος αυτού μεταβάλλεται συνεχώς και εξαρτάται από τον αριθμό των ηλεκτρονίων που προσπίπτουν σε αυτήν. Αυτό είναι κατόπιν το ηλεκτρικό σήμα που πρέπει να μεταδοθεί.

Το έγχρωμο βίντεο βασίζεται στο προσθετικό σύστημα χρωμάτων. Το κόκκινο, το πράσινο και το μπλε είναι τα κύρια προσθετικά χρώματα. Όταν προβάλλονται όλα αυτά, το ένα επάνω στο άλλο, παράγεται το άσπρο χρώμα. Χρησιμοποιώντας το κόκκινο, το πράσινο και το μπλε σε διάφορες εντάσεις και συνδυασμούς, μπορεί να παραχθεί οποιοδήποτε χρώμα. Οι έγχρωμες συσκευές μαγνητοσκοπήσεως έχουν τρεις λυχνίες λήψεως, μία για κάθε χρώμα: κόκκινο, πράσινο και μπλε (Κ, Π, Μ). Το φως που περνά μέσα από το φακό προσπίπτει σε τρεις καθρέπτες ή ένα πρίσμα. Κάθε εικόνα κατευθύνεται σε μία διαφορετική λυχνία λήψεως. Μπροστά από κάθε λυχνία υπάρχει ένα φίλτρο που επιτρέπει να περνά μόνο ένα χρώμα. Οι λυχνίες κατόπιν επεξεργάζονται τις εικόνες, ακριβώς όπως η ασπρόμαυρη λυχνία λήψεως που ήδη έχει περιγραφεί. Πληροφορίες σχετικά με τη φωτεινότητα των χρωμάτων συνδυάζονται με άλλη πληροφορία. Τα τρία σήματα συνδυάζονται κατόπιν για να διαμορφώσουν ένα σύνθετο σήμα. Ένας ηλεκτρικός παλμός προστίθεται κάθε φορά που η ηλεκτρονική δέσμη σαρώνει το στόχο. Αργότερα, ο παλμός αυτός συγχρονίζει τη λήψη της συσκευής της τηλεόρασης.

Ήχος

Ο ήχος αποτελεί βασική δυνατότητα που προσφέρεται από τη τηλεόραση, αφού όχι μόνο δίνει ακριβείς πληροφορίες αλλά συμβάλλει και στο ύφος καθώς και στην ατμόσφαιρα μίας είδησης, μίας σκηνής. Τα ηχητικά μηχανήματα μίας τηλεοπτικής παραγωγής είναι τα μικρόφωνα, οι συσκευές εγγραφής και αναπαραγωγής ήχου και οι συσκευές ελέγχου του ήχου, όπως επίσης και τα ηχητικά εφέ. Τα Μικρόφωνα μετατρέπουν τα ηχητικά κύματα σε ηλεκτρική ενέργεια, η οποία ενισχύεται και στέλνεται σε ηχείο που την μετατρέπει πάλι σε ήχο. Συγκεκριμένα, Το ακουστικό μέρος ενός σήματος της τηλεόρασης δημιουργείται με τον ίδιο τρόπο όπως το ραδιοφωνικό σήμα. Ένα μικρόφωνο υψηλής ευαισθησίας μετατρέπει το ακουστικό κύμα σε

ηλεκτρικό σήμα. Τα ίδια μικρόφωνα που χρησιμοποιούνται στο ραδιόφωνο, χρησιμοποιούνται και στην τηλεόραση. Ένα συγκεκριμένο μικρόφωνο, όπως ο πυκνωτής ηλεκτρίτη, μπορεί να κατασκευασθεί τόσο μικρό, όσο η καρφίτσα για μία γραβάτα. Αυτά χρησιμοποιούνται συχνά στις τηλεοπτικές παραγωγές, όταν τα μικρόφωνα δεν θα πρέπει να είναι ορατά. Στις ζωντανές μεταδόσεις ο ήχος και η εικόνα παράγονται ταυτόχρονα με αποτέλεσμα να μν μπορούν να δεχθούν μεγάλη επεξεργασία. Αντίθετα στις βιντεοσκοπιμένες τηλεοπτικές παραγωγές υπάρχει η δυνατότητα παρέμβασης, π.χ. επένδυση με μουσική, σειρίνα κτλ. Στη δραστηριότητα αυτή βοηθούν τα συστήματα εγγραφής και παραγωγής ήχου. Ο εξοπλισμός ελέγχου του ήχου βασίζεται στη κονσόλα ήχου. Η κονσόλα ήχου χρησιμοποιείται για να ελέγξουμε τους ήχους ενός προγράμματος. Προσφέρει τη δυνατότητα επιλογής συγκεκριμένου μικροφώνου για τη μεταφορά του ηχητικού σήματος και ενίσχυσης του ασθενούς σήματός του ή άλλης πηγής για περαιτέρω επεξεργασία. Επιπλέον, παρέχει την ευκαιρία ελέγχου της έντασης και της ποιότητας του ήχου, ενώ τέλος υπάρχει δυνατότητα ανάμιξης δύο ή περισσότερων πηγών ήχου.

Φωτισμός

Ο φωτισμός σε μια τηλεοπτική εικόνα είναι εξαιρετικά απαραίτητος, στην πραγματικότητα δεν είναι δυνατή η πραγματοποίηση λήψεων χωρίς τη βοήθεια του φωτισμού. Έχει τρεις βασικούς σκοπούς. Αρχικά, την παροχή στην κάμερα επαρκούς φωτισμού του αντικειμένου, ώστε να παράγοντες σωστές τεχνικά εικόνες. Στη συνέχεια, συμβάλει στη παροχή πληροφοριών. Ειδικότερα προσφέρει στοιχεία, για παράδειγμα, για τα στοιχεία που βλέπει κανείς στην οθόνη, την σχέση τους με τον χώρο ακόμα και για την ώρα την οποία συμβαίνει ένα γεγονός. Τέλος, δημιουργεί τη γενική ατμόσφαιρα του γεγονότος που προβάλλεται. Κατά την πραγματοποίηση των λήψεων πρέπει πάντα να είναι αντιληπτό ότι αλλιώς συμπεριφέρεται το μηχάνημα (κάμερα) και αλλιώς το ανθρώπινο μάτι, δηλαδή, σε συνθήκες (έντονου ή χαμηλού φωτισμού) κάτω από τις οποίες η ανθρώπινη όραση λειτουργεί χωρίς πρόβλημα το πιθανότερο είναι ότι το οπτικό σύστημα της κάμερας δεν μπορεί να ανταποκριθεί. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στις εσωτερικές λήψεις λόγω της έλλειψης του δυνατού φωτισμού που μπορεί να παρέχει ο ήλιος ακόμα και η συννεφιά. Στη τηλεόραση χρησιμοποιούνται κυρίως δύο είδη φωτισμών, ο κατευθυντικός και ο διάχυτος. Ο πρώτος έχει δέσμη και δημιουργεί σκληρές σκιές. Η δέσμη φωτός μπορεί να κατευθυνθεί ώστε να φωτιστεί μία συγκεκριμένη περιοχή. Το κατευθυντικό φως φωτίζει έντονα μια συγκεκριμένη περιοχή στην οποία στέλνει καθορισμένες φωτεινές δέσμες. Παρατηρείται ότι είναι πολύ έντονα φωτισμένη η περιοχή στην οποία πέφτουν οι δέσμες του φωτιστικού σώματος ενώ ο γύρω χώρος είναι σχεδόν αφώτιστος. Στα κατευθυντικά φωτιστικά σώματα υπάρχει η δυνατότητα ρύθμισης του εύρους της φωτεινής δέσμης ώστε να συγκεντρώνουν τις ακτίνες τους σε μικρότερη ή μεγαλύτερη περιοχή. Τα κατευθυντικά φώτα

λόγω του έντονου φωτισμού που παρέχουν δημιουργούν γρήγορες μεταβάσεις από φωτεινές σε σκοτεινές περιοχές και πολύ σκληρές σκιές. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό που οδηγεί στον παραλληλισμό ότι στη φύση κατευθυντικό φως είναι ο ήλιος, ο οποίος παρέχει πολύ έντονο φως και δημιουργεί, επίσης, πολύ έντονες σκιές. Έτσι, βέβαια, επιτυγχάνεται το εφέ του «βάθους» στην εικόνα. Ο δεύτερος έχει πλατιά, απροσδιόριστη δέσμη, φωτίζει μεγάλη περιοχή και παράγει απαλές σκιές. Το διάχυτο φως φωτίζει μμεγάλες περιοχές χωρίς συγκεκριμένη παροχή φωτεινών δεσμών. Φωτίζει σχετικά ομοιόμορφα όλη την περιοχή χωρίς να παρατηρείται μμεγάλη διαφορά στο χώρο εκτός ίσως από τις περιοχές που βρίσκονται στα πλαϊνά του. Ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί ένα διάχυτο φως είναι ο εξής: η λάμπα που χρησιμοποιείται στο φωτιστικό σώμα δε φωτίζει απευθείας το χώρο αλλά ανακλάται πάνω σε μια επιφάνεια η οποία διαχέει το φως στο χώρο Το διάχυτο φως ακριβώς λόγω του ότι δε φωτίζει έντονα αλλά ήπια δε δημιουργεί και σκληρές σκιές, είναι, δηλαδή, μαλακός φωτισμός. Δεν προκαλεί έντονες μεταβάσεις από φωτεινές σε σκοτεινές περιοχές και δίνει μια μάλλον «άχρωμη» εικόνα, χωρίς «βάθος». Στη φύση το ρόλο του διάχυτο φωτός αναλαμβάνει η συννεφιά, η οποία φωτίζει ομοιόμορφα όλο το χώρο χωρίς να δημιουργεί έντονες σκιές.

Η τεχνική του φωτισμού βασίζεται στην εξής αρχή: Χρησιμοποιούμε Χρησιμοποιούμε κάποια σώματα (συνήθως κατευθυντικά) για να φωτίσουμε ορισμένες περιοχές και κάποια άλλα (συνήθως διαχυτικά) για να ελέγξουμε τις σκιές και να ανεβάσουμε τον γενικό φωτισμό της σκηνής σε ανεκτά επίπεδα. Γενικά ο τηλεοπτικός φωτισμός έχει μικρότερη φωτεινή αντίθεση (contrast) μεταξύ φωτεινών περιοχών απ' ότι έχει ο κινηματογραφικός ή θεατρικός φωτισμός.

Γενικά τα τηλεοπτικά προγράμματα δημιουργούνται εκ των προτέρων και αποθηκεύονται σε βιντεοταινίες. Αργότερα μεταδίδονται μέσω των τηλεοπτικών δεκτών.

Κεφάλαιο 4

Λυχνία λήψεως: φωτιστικό όργανο, τεχνητή πηγή φωτός που βοηθά στη λήψη εικόνων.

Πλάκα σήματος: Στοιχείο του σωλήνα μίας κάμερας τηλεοπτικής λήψεως από το οποίο λαμβάνεται το ηλεκτρικό σήμα για μετάδοση μέσα στο τηλεοπτικό σύστημα.

Προσθετικό σύστημα χρωμάτων: Η προσθετική μίξη χρωμάτων αφορά στη χρωματική ανάμιξη μονοχρωματικών ακτινοβολιών και παρ' ότι σ' αυτήν βασίζεται η όλη φυσική λειτουργία απόδοσης των χρωμάτων.

Πρίσμα: Διαφανές στερεό σώμα με συνήθως τριγωνική βάση, που προκαλεί τη διάθλαση φωτεινής ακτίνας σε φάσμα ή την αντανάκλασή της.

Φωτεινή δέσμη ή δέσμη φωτός: χαρακτηρίζεται ένα σύνολο από φωτεινές ακτίνες, που όταν αυτές οι ακτίνες είναι παράλληλες ονομάζεται παράλληλη δέσμη (φωτεινών ακτινών). Οι φωτεινές δέσμες διακρίνονται σε παράλληλες, συγκλίνουσες και σε αποκλίνουσες.

Κεφάλαιο 5

Τα μηχανήματα που συμμετέχουν σε ένα γύρισμα είναι τα εξής:

- Εικόνα: Εικονολήπτης (κάμερα), ο οποίος παλαιότερα πραγματοποιούσε μόνο ασπρόμαυρες λήψεις, όμως σήμερα με την πρόοδο της τεχνολογίας είναι δυνατή και η πραγματοποίηση έγχρωμων λήψεων.
- Ήχος: Μικρόφωνο: Μετατρέπει τον ήχο σε ηλεκτρική ενέργεια η οποία ενισχύεται και στέλνεται στα ηχεία όπου μετατρέπεται ξανά σε ήχο.

Συστήματα εγγραφής και παραγωγής ήχου:
Χρησιμοποιούνται στην ηχητική επεξεργασία μίας βιντεοσκοπημένης εκπομπής.

Συσκευές ελέγχου του ήχου: Παρέχουν τη δυνατότητα ελέγχου του ήχου ενός προγράμματος (ένταση)

- Φωτισμός: Κατευθυντικά φωτιστικά σώματα: Το κατευθυντικό φως φωτίζει έντονα μία συγκεκριμένη περιοχή παρέχοντας πολύ έντονο φως.
Διευθυντικά φωτιστικά σώματα: Το διευθυντικό φως φωτίζει μεγάλες περιοχές χωρίς να παρέχει συγκεκριμένες φωτεινές δέσμες.

Κεφάλαιο 6

Τίτλοι εναλλακτικών εργασιών

1. Μηχανήματα που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια του τηλεοπτικού γυρίσματος και του γυρίσματος μιας ταινίας και καταγραφή διαφορών.
2. Μελέτη μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται στη παρούσα φάση σε ένα τηλεοπτικό γύρισμα και προτάσεις για νέα μηχανήματα(σχεδιασμός, τρόπος λειτουργίας, αποτελέσματα κ.τ.λ.) που θα βελτιώσουν τη διαδικασία και τα αποτελέσματά της.
3. Σύγκριση μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται για το γύρισμα ενός τηλεοπτικού προγράμματος στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία.

2^η ενότητα

Η σκηνοθεσία , τα σκηνικά ,ο φωτισμός και ο ήχος στο τηλεοπτικό στούντιο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Ο σκοπός της ερευνάς μου

Οι λόγοι για τους οποίους πραγματοποίησα τη συγκεκριμένη έρευνα είναι για να βρώ πληροφορίες σχετικά με τη σκηνοθεσία, τα σκηνικά, το φωτισμό και τον ήχο εντός του τηλεοπτικού στούντιο ή σε κάποιο εξωτερικό χώρο όπου θα πραγματοποιείται το γύρισμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Οι κοινωνικές ανάγκες της ερευνάς μου

Η χρησιμότητα της ερευνάς μου για το κοινωνικό σύνολο είναι αρκετά σημαντική. Καθώς οι τηλεθεατές έχουν την ευκαιρία να μάθουν και να γνωρίσουν τι ακριβώς συμβαίνει πίσω από τα εντυπωσιακά σκηνικά που βλέπουν στους τηλεοπτικούς δέκτες τους. Ακόμα, θα μάθουν και θα κατανοήσουν τεχνικούς όρους διεθνούς ορολογίας και τα βήματα εκείνα που οδηγούν στο τελικό αποτέλεσμα, δηλαδή αυτό που απολαμβάνουμε όλοι εμείς ως τηλεθεατές μπροστά στις τηλεοράσεις μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Στο κεφάλαιο αυτό θα παραθέσω πληροφορίες σχετικά με το φωτισμό, τον ήχο, τη σκηνοθεσία και τα σκηνικά μέσα σε ένα τηλεοπτικό στούντιο.

Φωτισμός: Το φως έχει τρεις βασικούς σκοπούς οι οποίοι είναι οι εξής:

1. Να παρέχει στην κάμερα επαρκή φωτισμό του αντικειμένου, ώστε να παράγονται τεχνικά αποδεκτές εικόνες.
2. Να παρέχει ορισμένες πληροφορίες: Όπως ποια είναι η μορφή των αντικειμένων που βλέπουμε στην οθόνη, ποια είναι η σχέση τους με το χώρο που βρίσκονται και πότε το γεγονός λαμβάνει χώρα σε σχέση με την ώρα, την ημέρα ή την εποχή.
3. Να δημιουργήσει τη γενική ατμόσφαιρα του γεγονότος.

Στην τηλεόραση χρησιμοποιούνται δύο βασικοί τύποι φωτισμού: ο κατευθυντικός και ο διάχυτος.

Ο κατευθυντικός φωτισμός έχει δέσμη και δημιουργεί σκληρές σκιές. Η δέσμη φωτός μπορεί να κατευθυνθεί ώστε να φωτίσει μια συγκεκριμένη περιοχή.

Ο διάχυτος φωτισμός έχει πλατιά, απροσδιόριστη δέσμη, φωτίζει μεγάλη περιοχή και παράγει απαλές σκιές.

Τα φωτιστικά σώματα είναι δύο ειδών τα κατευθυντικά ή δέσμης σώματα (spotlights) και τα διαχυτικά σώματα (floodlights).

Η τεχνική του φωτισμού βασίζεται στην εξής αρχή: Χρησιμοποιούμε κάποια σώματα (συνήθως είναι κατευθυντικά) για να φωτίσουμε ορισμένες περιοχές και κάποια άλλα (συνήθως είναι διαχυτικά) για να ελέγξουμε τις σκιές και να ανεβάσουμε τον γενικό φωτισμό του πλατό σε ανεκτά επίπεδα. Γενικά ο τηλεοπτικός φωτισμός έχει μικρότερη φωτεινή αντίθεση μεταξύ φωτεινών περιοχών απ' ότι έχει ο κινηματογραφικός ή θεατρικός φωτισμός.

Ήχος: Όση δύναμη και αν κρύβει μία εικόνα, χωρίς τον ήχο δεν είναι παρά μία βουβή απεικόνιση. Αντίθετα, με τη προσθήκη του κατάλληλου ήχου, η εικόνα πολλαπλασιάζει τη δύναμή της και βελτιώνει την αισθητική της. Τηλεοπτικά ο ήχος δίνει ακριβείς πληροφορίες και συμβάλλει στο ύψος και την ατμόσφαιρα μιας είδησης ή μιας σκηνής. Στα τηλεοπτικά στούντιο, εφαρμόζονται συνήθως απλές ακουστικές επενδύσεις, όπως πλάκες ορυκτοβάμβακα ή υαλοβάμβακα πάχους 10 έως 20 εκατοστών. Η απαραίτητη ηχοαπορρόφηση στις χαμηλές συχνότητες επιτυγχάνεται με τη χρήση κοντραπλακέ ή ινόπλακων. Ακόμα, το μεγαλύτερο μέρος των επενδύσεων καλύπτεται από μία βαριά κουρτίνα, που ονομάζεται κυκλόραμα η οποία τοποθετείται σε κοντινή απόσταση από τον τοίχο. Για την ακουστική διόρθωση των στούντιο έχουν προταθεί διεθνώς διάφορες σχέσεις του βέλτιστου χρόνου αντήχησης σε συνάρτηση με τον όγκο και τη λειτουργία του.

Σκηνοθεσία: Είναι η τέχνη και η διαδικασία παρουσίασης ενός τηλεοπτικού έργου ή μίας τηλεοπτικής εκπομπής σε ένα πλατό. Περιλαμβάνει την επιλογή των ηθοποιών και την κατανομή των ρόλων, την ευθύνη του τρόπου τοποθέτησης και κίνησης των ηθοποιών στο τηλεοπτικό πλατό.

Ακόμα,περιλαμβάνει την ερμηνεία-εκτέλεση του έργου και το συνδιασμό των επιμέρους εμπλεκομένων στη τηλεοπτική σειρά ή εκπομπή επαγγελματιών.

Οι αίθουσες των γυρισμάτων παρέχουν τον απαραίτητο έλεγχο για μια παραγωγή.

- Η αίθουσα γυρισμάτων έχει 3 βασικά κέντρα, για να ολοκληρωθεί μια παραγωγή: το πλατό, την αίθουσα ελέγχου και την αίθουσα κεντρικού ελέγχου και τους βοηθητικούς χώρους.
- Σημαντικές κατασκευαστικές λεπτομέρειες για τη γεωμετρία της αίθουσας γυρισμάτων είναι το ομαλό επίπεδο οριζόντιο πάτωμα, η αρκετά ψηλή οροφή, οι ακουστικές επενδύσεις και ο κλιματισμός, μεγάλες ηχομονωτικές πόρτες.
- Οι κύριες εγκαταστάσεις περιλαμβάνουν το σύστημα ενδοεπικοινωνίας, πολλά συστήματα παρακολούθησης εικόνας και ήχου, ποικιλία παροχών και πίνακα φωτισμού.
- Οι αίθουσες ελέγχου περιλαμβάνουν:1)τον έλεγχο προγράμματος με πολλές τερματικές οθόνες, 2)ρολόγια, 3)χρονόμετρα 4)το σύστημα διακοπών εικόνας ,5)τη ρύθμιση ήχου με την κονσόλα του,6)μηχανές με προεγγραμμένες κασέτες, 7)γραμμόφωνα, 8)μαγνητόφωνα μαγνητοταινίας, 9)μικρόφωνα και εφέ 10) ο πίνακας ελέγχου φωτισμού για τη ρύθμιση των φωτιστικών της αίθουσας γυρισμάτων.
- Ο κεντρικός έλεγχος είναι το κεντρικό νευρικό σύστημα στα τηλεοπτικά στάδια. Περιλαμβάνει τις εξής δραστηριότητες: είσοδος διαφόρων προγραμμάτων, αποθήκευση – αρχειοθέτηση, ανάκληση προγραμμάτων και έλεγχο της τεχνικής ποιότητας όλων των προγραμμάτων του τηλεοπτικού σταθμού.

ΣΚΗΝΙΚΑ:Με τα σκηνικά ουσιαστικά ολοκληρώνεται η “εμφάνιση” μίας σκηνής ενός έργου ή μίας εκπομπής.Τα σκηνικά είναι απαραίτητα, καθώς βοηθούν τον τηλεθεατή να αντιληφθεί σε ποιο μέρος ή τόπο διαδραματίζεται η συγκεκριμένη σκηνή. Επιπλέον,οφείλουν να είναι μέσα στο γενικότερο κλίμα της όλης σκηνοθετικής δικονομίας,ώστε η σειρά ή η εκπομπή να έχει επιτυχία και απήχηση στο τηλεοπτικό κοινό.Ακόμα, ο σκηνογράφος σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη είναι αυτοί που σχεδιάζουν τα σκηνικά.Επιπροσθέτως,τα σκηνικά μπορεί να φτιάχνονται από φυσικά υλικά όπως είναι το ξύλο,το μάρμαρο και η πέτρα, να είναι ζωγραφικές επιφάνειες και αρχιτεκτονικές κατασκευές.Τέλος, τα σκηνικά μπορεί για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο να είναι πολύ εντυπωσιακά και ακριβά στη κατασκευή τους ,αλλά μπορεί να είναι σε άλλη χρονική περίοδο λητά και χωρίς υπερβολές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Στο κεφάλαιο αυτό θα αναλυθούν ορισμένοι τεχνικοί όροι οι οποίοι δεν είναι γνωστοί στο ευρύ κοινό.

- 1.Ορυκτοβάμβακας:Είναι ινώδη μονωτικά υλικά κοινό χαρακτηριστικό των οποίων είναι η ανόργανη σύσταση των ινών τους και η ακαυστότητα που προκύπτει ως αποτέλεσμα αυτής της σύστασης. Ανάμεσα στα υλικά που αποκαλούνται ορυκτοβάμβακες βρίσκονται ο πετροβάμβακας, ο υαλοβάμβακας και άλλα υλικά.
- 2.Κόντρα πλακέ:Είναι ένα είδος τεχνητής ξυλείας που κατασκευάζεται από ξυλόφυλλα πάχους 0,8-1,5mm τα οποία συγκολλούνται σταυρωτά μεταξύ τους.
- 3.Κυκλόγραμμα: Είναι μια μεγάλη κρεμαστή κουρτίνα ή πανί, ή ένας "τοίχος" (από ελαφρύ ξύλο) συνήθως κρεμασμένος ή στημένος, στο πίσω μέρος (back stage) της σκηνής που γίνεται η μουσική παράσταση ,ή το Show.
4. Floodlight: Είναι ένας προβολέας ο οποίος εκπέμπει τεχνητό φως, που παρέχει ομοιόμορφο φωτισμό σε μία μεγάλη περιοχή.
- 5.Spotlight:Είναι ένας προβολέας που εκπέμπει ισχυρό φως και προβάλλει μία φωτεινή δέσμη του φωτός σε ένα χώρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

Το συμπέρασμα που προκύπτει από την έρευνά και την εργασία μου είναι ότι δίχως τη σκηνοθεσία, τα σκηνικά, το φωτισμό και τον ήχο δεν μπορεί να δημιουργηθεί και να «στηθεί» μία τηλεοπτική εκπομπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

Τίτλοι για μελλοντικές έρευνες:

- 1.Να βρείτε πληροφορίες σχετικά με τη σκηνοθεσία , τα σκηνικά ,το φωτισμό και τον ήχο στο κινηματογράφο.
- 2.Πώς ήταν η σκηνοθεσία, τα σκηνικά , ο φωτισμός και ο ήχος τη δεκαετία του 1970 στη τηλεόραση και ποιές οι διαφορές με το σήμερα.
- 3.Πώς είναι η σκηνοθεσία, τα σκηνικά, ο φωτισμός και ο ήχος στη τηλεόραση στις Η.Π.Α.

Πώς είναι τα τηλεοπτικά στούντιο ανά τον κόσμο:
Από τη φτωχική Ιορδανία μέχρι την ευρωπαϊκή χλιδή

Gral Pacheco, Επαρχία Μπουένος Άιρες, Αργεντινή

Βουδαπέστη, Ουγγαρία

Σκόπια, FYROM

Δαμασκός, Συρία

Κολωνία, Γερμανία

Κάιρο, Αίγυπτος

Ζάγκρεμπ, Κροατία

Λιουμπλιάνα, Σλοβενία

Μπουένος Άιρες, Αργεντινή

Ζυρίχη, Ελβετία

Ρέικιαβικ, Ισλανδία

Βελιγράδι, Σερβία

Βαλένθια, Ισπανία

Ουέλινγκτον, Νέα Ζηλανδία

Αμάν, Ιορδανία

Χιροσίμα, Ιαπωνία

Κωνσταντινούπολη, Τουρκία

Τόκιο, Ιαπωνία

Santa Cruz της Τενερίφης, Ισπανία

Παρίσι, Γαλλία

3η ενότητα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Σκοπός Έρευνας

Ο σκοπός της έρευνας μου είναι να γνωρίσει το ευρύ κοινό που παρακολουθεί τις τηλεοπτικές εκπομπές τι πραγματικά συμβαίνει πίσω από τις κάμερες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Κοινωνικές ανάγκες

Οι κοινωνικές ανάγκες που εξυπηρετεί η έρευνά μου είναι να μάθει το τηλεοπτικό κοινό τη δουλειά πίσω από την οθόνη αλλά και την ευαισθητοποίηση τους στο συγκεκριμένο τομέα. Ακόμα με αυτό τον τρόπο μαθαίνουν οι συμμαθητές μου για μια εναλλακτική κατεύθυνση που μπορούν να ακολουθήσουν που σχετίζεται με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Διαδικασία:

- ⇒ Σύλληξη πληροφοριών
- ⇒ Επεξεργασία
- ⇒ Μορφοποίηση
- ⇒ Αποθήκευση στον υπολογιστή
- ⇒ Αποθήκευση στο USB

Πληροφορίες

6 βήματα με τα οποία θα γίνει ένα επιτυχημένο γύρισμα:

1. Σενάριο: Όλα ξεκινούν από μια δημιουργική ιδέα. Πάντα, ακόμη και οι πιο πρωτότυπες ιδέες διέπονται από μια δομή. Η κυριότερη, που ακολουθήθηκε κατά κόρον από το mainstream σινεμά από τα γεννοφάσκια του είναι αυτή των τριών πράξεων, όπως την είχε διατυπώσει ήδη ο Αριστοτέλης από την αρχαιότητα. Κάθε ιστορία πρέπει να έχει αρχή, μέση και τέλος. Έτσι, το σενάριο συνήθως χωρίζεται στην εισαγωγή (το πρώτο $\frac{1}{4}$ της ταινίας) στην οποία εισάγονται ήρωες και δημιουργούνται ερώτημα στην σύγκρουση. Τα (επόμενα $\frac{2}{4}$ της ταινίας), όπου ο ήρωας, αφού αποφασίσει να κυνηγήσει τον στόχο του, συναντά και ξεπερνά εμπόδια. Τέλος, την λύση της σειράς, που είναι το τελευταίο $\frac{1}{4}$, παρακολουθούμε την τελική φάση του πρωταγωνιστή στη κλιμάκωση του.

2. Breakdown και ντεκουπάζ: Αφού ολοκληρωθεί το σενάριο ήρθε η ώρα να για το σπάσιμο. Ανοίγουμε ένα φύλλο Excel και φτιάχνουμε ένα πίνακα, όπου κάθε γραμμή θα αντιστοιχεί σε μία σκηνή και κάθε στήλη θα αναφέρει τα εξής: Τι γίνεται στην σκηνή (σε μία πρόταση), πόσο διαρκεί σε σελίδες, πόσοι χαρακτήρες εμφανίζονται, αν διαδραματίζεται ημέρα ή νύχτα, ο χώρος, τα αντικείμενα/ρούχα που θα χρειαστούμε και τυχόν άλλες σημειώσεις. Με αυτό τον τρόπο, θα γίνει πιο εύκολος ο προγραμματισμός των γυρισμάτων, καθώς θα μπορούμε οργανωμένα να υπολογίσουμε τι και πότε θα χρειαστούμε, και πόσα χρήματα θα πρέπει να διαθέσουμε. Συνεχίζουμε, με το ντεκουπάζ, που δεν είναι παρά το «σπάσιμο» κάθε σκηνής σε πλάνα. Το πλάνο ορίζεται με το κάθε cut της κάμερας, ενώ η σκηνή αποτελεί μία μεγαλύτερη αφηγηματική ενότητα. Για κάθε πλάνο, σημειώνουμε από ποιο ύψος θα κοιτάζει η κάμερα, το μέγεθος του πλάνου και αν η κάμερα θα είναι στατική ή θα κινείται (και με ποιον τρόπο).

3. Η Βοήθεια: Στα πρώτα βήματα, κάθε βοήθεια είναι ευπρόσδεκτη. Βοηθοί σκηνοθέτες, εικονολήπτης, ηχολήπτης, είναι απαραίτητοι για ένα γύρισμα. Επίσης, σε μια no budget προσπάθεια (όπως είναι οι περισσότερες στην Ελλάδα), η υλική βοήθεια γνωστών και φίλων είναι πολύτιμη: Χώροι, δωμάτια, σπίτια γνωστών για γυρίσματα, ένα café στο οποίο έχετε το θάρρος να ζητήσετε άδεια γυρίσματος, σκηνογραφικές συμβουλές, έπιπλα, δανεικές καρέκλες, κρεβάτια και λοιπά αντικείμενα που χρειάζεστε για τα σκηνικά σας μπορούν να φανούν εξαιρετικά χρήσιμα όσον αφορά την εξοικονόμηση χρημάτων.

4. Ηθοποιοί: Είναι απαραίτητο να υπάρχουν ηθοποιοί που να έχουν σπουδάσει υποκριτική και να έχουν ένα καλό βιογραφικό.

5. Εξοπλισμός: Απαραίτητη είναι μία ψηφιακή κάμερα ,ένας εξειδικευμένος εξοπλισμός ,ένα μικρόφωνο/μπουμ και επαρκής φωτισμός στους χώρους των γυρισμάτων. Έτσι ώστε να υπάρχει ένα επαγγελματικό αποτέλεσμα.

6. Προγραμματισμός και Γυρίσματα :Αφού έχουν ολοκληρωθεί όλα τα παραπάνω βήματα, το μόνο που απομένει για την εισαγωγή στο επόμενο στάδιο, από το στάδιο του preproduction σε αυτό του production είναι ο σωστός προγραμματισμός. Ίσως βολεύει καλύτερα να μην υλοποιήσετε τις σκηνές με την σειρά που εμφανίζονται στο σενάριο, για οικονομία χρόνου, χώρου και έμπυχου υλικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Ορολογία

Σκριπτ: είναι μια τεχνική κινηματογραφική ειδικότητα

Ντεκουπάζ: είναι μια λίστα με τα πλάνα για το γύρισμα

Storyboard: απόδοση των πλάνων σε σκίτσα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

Συμπεράσματα

Ένα γύρισμα μπορεί να γίνει με μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων και το κατάλληλο εξοπλισμό όμως μπορεί να γίνει μόνο με μια κάμερα (έχοντας τις κατάλληλες γνώσεις) και αυτό κάνει τη διαφορά του επαγγελματικού γυρίσματος από το ερασιτεχνικό. Επίσης, μπορεί να διαρκέσει από 1 ώρα μέχρι και μέρες για αυτό δεν μπορώ να κατασταλάξω αν ένα γύρισμα είναι μια εύκολη δουλειά ή δύσκολη. Σίγουρα όμως, προϋποθέτει ένα καλό προγραμματισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

Τίτλοι εναλλακτικών εργασιών:

1. Πώς γίνεται το ντουμπλάρισμα
2. Πώς γίνεται το εξωτερικό γύρισμα

4^η ενότητα

Ποια είναι τα επαγγέλματα που συμμετέχουν σε ένα τηλεοπτικό πλατό;

(της Έλλης Τσουβαλά)

1. Σκοπός Έρευνας

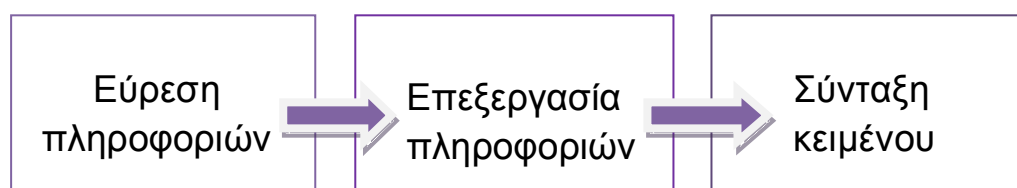
Ο σκοπός της έρευνάς μου είναι να αναφέρω τα επαγγέλματα, τα οποία χρησιμοποιούνται σε ένα τηλεοπτικό πλατό και να αναλύσω πόσοι άνθρωποι χρειάζονται για να γυριστεί και να πραγματοποιηθεί η μετάδοση μιας τηλεοπτικής εκπομπής ανάλογα με το είδος της.

2. Παρουσίαση Κοινωνικών Αναγκών

Οι κοινωνικές ανάγκες της έρευνάς μου είναι να γίνουν γνωστά τα επαγγέλματα που απαιτούνται για να γυριστεί το γύρισμα μιας τηλεοπτικής εκπομπής έτσι ώστε να εκτιμηθεί η δουλειά που γίνεται σε ένα πλατό από τους ανθρώπους αυτούς.

3. Περιγραφή Διαδικασίας

α. Ενέργειες Με Μορφή Διαγράμματος

β. Πληροφορίες, Κείμενο

Σε ένα τηλεοπτικό πλατό τα επαγγέλματα που απαιτούνται για να γυριστεί μια τηλεοπτική εκπομπή είναι αρκετά. Θα σας τα παρουσιάσω όλα ένα προς ένα.

Σκηνογράφος

Ορισμός: Ο σκηνογράφος επιμελείται το σκηνικό διάκοσμο μιας τηλεοπτικής σειράς.

Περιγραφή: Ο σκηνογράφος αρχικά μελετά το σενάριο, προσπαθώντας να συλλάβει την προβληματική του σεναριογράφου. Συνεργάζεται με το σκηνοθέτη για να κατανοήσει την άποψη, με την οποία προσεγγίζει το συγκεκριμένο έργο. Στη συνέχεια σχεδιάζει το ντεκόρ σε ένα πλατό, λαμβάνοντας υπόψη το χρώμα, τις φόρμες, την αρχιτεκτονική διαρρύθμιση του χώρου και τη λειτουργικότητα των αντικειμένων. Επιλέγει, υπολογίζει και παραγγέλνει τα υλικά που απαιτούνται. Τέλος, παρακολουθεί την κατασκευή του σκηνικού διακόσμου και επιβλέπει την εγκατάστασή του, ελέγχοντας την ποιότητα των εργασιών μέχρι τις τελευταίες λεπτομέρειες.

Κατά την εκτέλεση της εργασίας του χρησιμοποιεί οτιδήποτε υλικό απαιτείται για την δημιουργία των σκηνικών όπως ξύλο, σίδερο, γύψο, γυαλί, ύφασμα, διακοσμητικά υλικά, καθώς και όργανα σχεδίου.

Η εργασία του σκηνογράφου συμβάλλει στη σωστή παρουσίαση της εκπομπής.

Προϋποθέσεις άσκησης: Λαμβάνει άδεια άσκησης επαγγέλματος από το Υπουργείο Πολιτισμού, έπειτα από γραπτές και προφορικές εξετάσεις. Οι απόφοιτοι των Ι.Ε.Κ. δεν μπορούν να αποκτήσουν άδεια και εργάζονται ως βοηθοί.

Εκπαίδευση: Για να γίνει κάποιος σκηνογράφος χρειάζεται να σπουδάσει στις Ανώτατες Σχολές Καλών Τεχνών, σε ιδιωτικές σχολές αναγνωρισμένες από το κράτος ή σε δημόσια ή ιδιωτικά Ι.Ε.Κ.

Σπουδαιότητα: Ο σκηνογράφος απαιτείται να έχει αισθητικό κριτήριο, δημιουργική φαντασία, ταλέντο στα καλλιτεχνικά και στο σχέδιο, ευελιξία και προσαρμοστικότητα στις διάφορες απαιτήσεις της δουλειάς και του χώρου. Ακόμη, ο σκηνογράφος χρειάζεται να έχει υπολογιστική ικανότητα, ικανότητα αντίληψης χώρου και σύλληψης ιδεών. Απαραίτητη επίσης είναι η ικανότητα επικοινωνίας, εφόσον συνεργάζεται με όλους σχεδόν τους συντελεστές μίας τηλεοπτικής εκπομπής.

Επαγγελματικές συνθήκες: Ο σκηνογράφος εργάζεται συνήθως κάτω από συνθήκες έντασης, άγχους και χρονικής πίεσης. Εργάζεται ομαδικά, σε συνεργασία με το σκηνοθέτη, τον ενδυματολόγο, τους ηθοποιούς και το τεχνικό προσωπικό. Μετακινείται συνεχώς στις θεατρικές σκηνές ή στα τηλεοπτικά στούντιο, επιβλέποντας την εγκατάσταση των σκηνικών καθώς και σε ανοικτούς χώρους, όπου πιθανόν να γίνονται εξωτερικά γυρίσματα. Η εργασία του είναι περισσότερο καλλιτεχνική, χωρίς συγκεκριμένο ωράριο και απαιτεί πολλές ώρες ορθοστασίας.

Εργάζεται συνήθως σε κλειστούς χώρους (στούντιο). Στα εξωτερικά γυρίσματα έχει να αντιμετωπίσει τις εκάστοτε καιρικές συνθήκες οι οποίες μπορεί να του προσθέσουν περισσότερο άγχος ή φόρτο εργασίας, λόγω πιθανής ζημιάς ή καταστροφής των σκηνικών.

Floor Manager

Ορισμός: Ο floor manager είναι υπεύθυνος για να δίνει πληροφορίες από την σκηνοθέτη στο δωμάτιο ελέγχου (control room).

Καθήκοντα: Τα καθήκοντα του floor manager είναι τα παρακάτω:

1. Βεβαιώνεται ότι όλα τα μηχανήματα δουλεύουν σωστά πριν και κατά την διάρκεια της εκπομπής.
2. Ενημερώνει τον σκηνοθέτη και τον παραγωγό όταν δεν τραβά η camera.
3. Δίνει στους καλεσμένους, στους δημοσιογράφους και στους παρουσιαστές συνθήματα και αντίστροφες μετρήσεις (countdowns) για το πότε πρέπει να μπουν στο γύρισμα.
4. Έχει διαβάσει και καταλάβει από πριν το σενάριο έτσι ώστε να κάνει αλλαγές όποτε χρειάζεται.
5. Ενημερώνει τους καλεσμένους για το τι περιμένει από εκείνους ο σκηνογράφος και ο παραγωγός.
6. Βοηθά στην οργάνωση της εκπομπής.
7. Επιλύει τεχνικά προβλήματα κατά την διάρκεια της εκπομπής.
8. Αν υπάρχει ζωντανό κοινό τους ενημερώνει για το που κάθονται και τους δίνει τα συνθήματα που απαιτούνται.

Δεξιότητες: Ο floor manager συνήθως έχει προεργαστεί ως κάποιο από τα υπόλοιπα επαγγέλματα στο τηλεοπτικό πλατό. Θα πρέπει να έχουν γνώση για τα άλλα επαγγέλματα των ατόμων με τους οποίους συνεργάζεται. Επίσης θα πρέπει να μπορεί να δουλέψει κάτω από πίεση με πιθανά προβλήματα και

να ξέρουν πώς να τα λύσουν. Ακόμη, πρέπει να μπορούν να επικοινωνούν γρήγορα και αποτελεσματικά, να μπορούν να συνεργάζονται με διαφορετικές προσωπικότητες, ενώ παράλληλα να έχουν καλή αίσθηση του τόπου και του χρόνου.

Ενδυματολόγος

Ο Ενδυματολόγος σχεδιάζει και επιμελείται τα κοστούμια των ηθοποιών μιας θεατρικής, κινηματογραφικής ή τηλεοπτικής παραγωγής. Είναι σημαντική η συμβολή του ενδυματολόγου στην επιτυχία μιας παράστασης ή μιας κινηματογραφικής ταινίας. Ο ενδυματολόγος, πρέπει να συλλάβει το πνεύμα, την ιστορικότητα, την ατμόσφαιρα της εποχής που διαδραματίζεται το έργο και να την αποδώσει πιστά στις φορεσιές των ηθοποιών. Ο ενδυματολόγος έρχεται σε επικοινωνία με σχεδόν όλους τους συντελεστές της παραγωγής (ηθοποιούς, σκηνοθέτες, σκηνογράφους, τεχνικούς) καθώς και με το συνεργείο κατασκευής των ενδυμάτων, γι' αυτό χρειάζεται να έχει υπομονή, ικανότητα επικοινωνίας, πνεύμα συνεργασίας και συντονιστικές ικανότητες

Καθήκοντα: Συγκεκριμένα ο ενδυματολόγος, μελετά προσεκτικά την εποχή όπου διαδραματίζεται η υπόθεση κάθε έργου προσπαθώντας να συλλάβει την ατμόσφαιρα μέσα στην οποία εξελίσσεται αυτό. Συνεργάζεται στενά με το σκηνοθέτη για να κατανοήσει τον τρόπο προσέγγισης του συγκεκριμένου έργου. Στη συνέχεια, σχεδιάζει τα κοστούμια που απαιτεί η παραγωγή υπολογίζοντας την εντύπωση που θα δημιουργούν σε κάθε θεατρική σκηνή ή κινηματογραφικό πλάνο, οργανώνει και επιβλέπει όλη τη διαδικασία της κατασκευής. Άλλες φορές μπορεί να προμηθεύεται έτοιμα ρούχα από την αγορά και να τα συνδυάζει κατάλληλα μεταξύ τους.

Συνεργάζεται στενά με τους άλλους συντελεστές της κινηματογραφικής, θεατρικής ή τηλεοπτικής παραγωγής, όπως το σκηνοθέτη, το σκηνογράφο, τους ηθοποιούς, εφόσον η ενδυματολογική επιμέλεια θεωρείται μια ξεχωριστή δημιουργία στα πλαίσια της συλλογικής παραγωγής του έργου.

Τα απαραίτητα μέσα που χρησιμοποιεί ο Ενδυματολόγος είναι όργανα σχεδίου (χαρτί, μολύβι, χρώματα), υφάσματα και τώρα τελευταία και ηλεκτρονικό υπολογιστή χρησιμοποιώντας τα ειδικά προγράμματα σχεδιασμού ενδυμάτων που έχουν δημιουργηθεί.

Περιβάλλον ενασχόλησης: Ο ενδυματολόγος μπορεί να εργαστεί στον κινηματογράφο, στο θέατρο και στην τηλεόραση, στη διαφήμιση, ακόμα και σε οίκους μόδας ως υπάλληλος, ή ως ελεύθερος επαγγελματίας ανοίγοντας δική του επιχείρηση.

Επαγγελματικές συνθήκες: Ο ενδυματολόγος είναι υπεύθυνος για την άρτια ενδυματολογική εμφάνιση των πρωταγωνιστών της παραγωγής και συνεπώς επηρεάζει την επιτυχία της.

Όταν σχεδιάζει τα κοστούμια, δουλεύει στον κλειστό χώρο του σχεδιαστηρίου, ενώ, αν τα προμηθεύεται από την αγορά, χρειάζεται να πηγαίνει στους χώρους διάθεσης για την επιλογή τους. Όταν επιβλέπει την κατασκευή ή την πρόβα των κοστούμιών, χρειάζεται να μετακινείται στις θεατρικές σκηνές, στις τηλεοπτικές αίθουσες παραγωγής ή σε ανοικτούς χώρους στην περίπτωση εξωτερικών γυρισμάτων μιας τηλεοπτικής ή κινηματογραφικής παραγωγής, αντιμετωπίζοντας τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν την ώρα της λήψης. Ο ενδυματολόγος εργάζεται εντατικά και κάτω από πίεση χρόνου. Δεν έχει προσδιορισμένο ωράριο εργασίας ούτε σταθερές ημέρες ανάπαυσης και όλα εξαρτώνται από το συγκεκριμένο έργο που πρέπει να εκτελέσει και το χρόνο

παράδοσής του. Επίσης, κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων βρίσκεται σε συνεχή ετοιμότητα για να αντιμετωπίσει τυχόν προβλήματα που θα παρουσιαστούν

Υπεύθυνος Μακιγιάζ

Ο υπεύθυνος μακιγιάζ καλλωπίζει τους παρουσιαστές και τους βάφει πριν την έναρξη της εκπομπής αλλά παράλληλα τους βάφει και στα διαλλείματα της εκπομπής έτσι ώστε να μην γυαλίζουν και να μην δείχνουν κάποια ατέλειά τους στο φακό.

Μουσικός με τεχνολογία

Είναι υπεύθυνος για του διάφορους ήχους που χρειάζεται η εκπομπή ή για τα τραγούδια, με τα οποία γίνεται πιο ευχάριστη.

Σεναριογράφος

Σεναριογράφος λέγεται αυτός που γράφει το σενάριο της τηλεοπτικής εκπομπής, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο αυτή θα κυλίσει.

Τεχνικός ζωντανών εμφανίσεων

Επικοινωνεί με τυχόν καλεσμένους έτσι ώστε να τους ειδοποιήσει να πάνε στην εκπομπή και όταν βρίσκονται εκεί τους ειδοποιεί τότε να εισέλθουν στο πλατό.

Σκηνοθέτης

Σκηνοθέτης ονομάζεται το πρόσωπο που κατευθύνει την παραγωγή ενός οπτικοακουστικού έργου, ενός τηλεοπτικού προγράμματος. Ο σκηνοθέτης οραματίζεται την πραγμάτωση ενός σεναρίου, ελέγχει τις καλλιτεχνικές πτυχές του έργου και κατευθύνει το τεχνικό συνεργείο και τους ηθοποιούς προς την κατεύθυνση που ο ίδιος φαντάστηκε. Ανάλογα με τους όρους του συμβολαίου που έχει υπογράψει, είναι πιθανόν να αναλάβει και το μοντάζ. Το σκηνοθέτη προσλαμβάνει ο παραγωγός και βασικός χρηματοδότης του έργου, ώστε να εξασφαλίσει την ομαλή πορεία της δημιουργίας του έργου. Τον ίδιο βαραίνει η υποχρέωση να ακολουθεί το χρονοδιάγραμμα όσο πιο πιστά γίνεται και να μην υπερβαίνει το διαθέσιμο μπάτζετ.

Ένας σκηνοθέτης αναλυτικότερα, είναι υπεύθυνος για κάθε πτυχή ενός οπτικοακουστικού έργου. Αναπτύσσει ένα όραμα γι' αυτό, αποφασίζει πώς πρέπει να δείχνει και τι θα έπρεπε να αποκομίσει το κοινό από αυτό. Κατά κάποιο τρόπο είναι ο κύριος αφηγητής μιας ιστορίας. Οι τηλεοπτικοί σκηνοθέτες είναι υπεύθυνοι για κάθε γωνία λήψης και εφέ φακού, λαμβάνουν αποφάσεις για το φωτισμό και το σχεδιασμό των σκηνικών και συχνά έχουν λόγο και στην επιλογή μελών του τεχνικού συνεργείου. Εκτός από την καθοδήγηση των ηθοποιών, μπορεί επίσης να εμπλακούν στη συγγραφή του σεναρίου, τη χρηματοδότηση, το μοντάζ, τη μουσική επιμέλεια, ακόμη και να παίζουν κάποιο μικρό ή μεγάλο ρόλο ως ηθοποιοί.

Ηχολήπτης

Ακούει τον ήχο και τον χειρίζεται τέλεια έτσι ώστε να μπορεί να ακουστεί τέλεια στις οθόνες μας. Μερικές φορές μπορεί και ο ίδιος να χειρίζεται τα μικρόφωνα

Εικονολήπτης

Λαμβάνει την εικόνα και τις περισσότερες φορές είναι υπεύθυνος για όλες τις κάμερες.

Τεχνολόγος μηχανικός πληροφορικής

Ο Τεχνολόγος Μηχανικός Πληροφορικής έχει τις απαραίτητες γνώσεις για την πλήρη ανάπτυξη (σχεδίαση, εγκατάσταση, συντήρηση και υποστήριξη) πληροφοριακών και τηλεπικοινωνιακών συστημάτων.

Υπεύθυνος Μοντάζ

Κάνει μοντάζ στα βίντεο που γυρίστηκαν στην εκπομπή έτσι ώστε να μην υπάρχουν διάφορα κενά και να είναι η εκπομπή στο χρονικό διάστημα που της έχει δοθεί.

Υπεύθυνος ροής προγράμματος

Είναι κάποιος ο οποίος ρυθμίζει το πρόγραμμα δηλαδή με ποια σειρά θα παιχτεί και σε πόσο χρόνο θα παιχτεί το κάθε σκετς ή η κάθε συνέντευξη.

Υπεύθυνος Φωτισμού

Ο υπεύθυνος φωτισμού ρυθμίζει τα φώτα έτσι ώστε να δημιουργεί το κατάλληλο κλίμα για τις κάμερες και για να μην δημιουργούνται σκιές στο πλατό κατά την διάρκεια της εκπομπής.

Μπούμαν ή Υπεύθυνος Μικροφώνου

Είναι κάποιος ο οποίος κρατά ένα μικρόφωνο έτσι ώστε να ακούγονται οι παρουσιαστές και οι καλεσμένοι όποτε δεν έχουν οι ίδιοι μικρόφωνα.

Παρουσιαστές/ Ηθοποιοί/ Δημοσιογράφοι

Είναι αυτοί οι οποίοι συντελούν την τηλεοπτική εκπομπή και ουσιαστικά αυτοί που εμφανίζονται μπροστά από τις κάμερες και στις οθόνες των τηλεοράσεών μας.

4. Ορισμός, Ορολογία

Δεν υπήρξε καμία λέξη που να χρειαστεί επεξήγηση.

5. Συμπεράσματα

Το συμπέρασμα που βγάζουμε από την εργασία που έκανα είναι ότι είναι αρκετά δύσκολο κάποιος να γυρίσει μια τηλεοπτική εκπομπή, πόσο μάλλον ζωντανά και ότι χρειάζονται αρκετοί άνθρωποι για να πετύχουν το αποτέλεσμα που βλέπουμε εμείς στις οθόνες μας.

6. Προτάσεις για συμπληρωματική εργασία

Δεν υπάρχουν προτάσεις για συμπληρωματική έρευνα.

Κεφάλαιο 7

Πηγές πληροφόρησης:

1. www.Wikipedia.com
2. <http://www.dimitriskaranikolas.gr/main.asp>
3. Τεχνολογία επικοινωνιών Β' Λυκείου, κεφάλαιο 17
4. e-media.jour (1^η ενότητα Κατερίνα Σκαπινάκη)

1. <http://www.iefimerida.gr/news>
2. <http://www.dimitriskaranikolas.gr/>
3. <http://fps.com.gr/category/theory-techniques/direction/>
4. Εγκυκλοπαίδεια: Συγγραφέας: Γιάννης Ζαφειρόπουλος, Τίτλος: Υδρία
Cambridge Ήλιος, Εκδοτικός Οίκος: Τέσσερα Έψιλον, 11^{ος} τόμος ,σελίδα 3593
(2^η ενότητα Δήμητρα Χαραλαμπίδου)

1. <http://el.wikipedia.org/>
2. <http://fps.com.gr/>
3. <http://www.in2life.gr/> (3^η ενότητα)

Επιμέλεια γραπτής εργασίας: Κατερίνα Σκαπινάκη (1^η ενότητα)

Δήμητρα Χαραλαμπίδου (2^η ενότητα)

Δήμητρα Ρουσσάκη (3^η ενότητα)

Έλλη Τσουβαλά (4^η ενότητα)

